

til Banegaardsproblemet Løsning var meget ringe, ja, man har endogsaa villet paastaa, at der i det Magelæg, som finder Sted, indeholdes en betydelig Fordel for Aarhus Kommune. Saaledes mener jeg nu ikke, at Forholdet kan betragtes, idet det maa siges, at man staar meget usikkert overfor Bedømmelsen af de Værdier, der her er Tale om. Disse afhænger nemlig først og fremmest af, om de Transaktioner, som her er forudsat e, i det hele taget vil finde Sted. Men Aarhus Kommunes Bidrag til Banegaardssagens Ordning ligger heller ikke i det Magelæg, so i skulde finde St d, men i de meget betydelige Ofre, som Aarhus By maa bringe for at gennemføre den store Plan, jeg her har omtalt, som giver Mulighederne for en rationel og god Ordning af Banegaardsforholdene. Naar man vil være retfærdig mod Aarhus By paa dette Punkt, vilde jeg næsten mene, at Aarhus Bys Bidrag til denne Sags Løsning er overordentlig stort, og at Byen fortjener stor Anerkendelse, fordi den ikke har villet vige tilbage for paa dette afgørende Tidspunkt at bringe de Ofre, der her var Tale om. Jeg tror, at man med stor Forventning i Aarhus By imødeser Vedtagelsen af dette Lovforslag, men jeg maa tilføje, at det ogsaa for Statsbanernes Administration vil være af stor Vigtighed, om denne Sag kunde blive ført igennem, nogenlunde saaledes som det er foreslaaet.

Der findes ikke i selve Lovforslaget angivet nogen Sum for den med Foranstaltningen forbundne Bekostning. Det skyldes den Omstændighed, at man i det sidste Par Aar jo desværre har maattet opgive at regne med blot nogenlunde faste Tal. Det er i Bemærkningerne til Lovforslaget angivet, at Bekostningen paa Grundlag af de i Juni 1914 gældende Enhedspriser kan anslaaes til 5 330 000 Kr., hvorfra det dog vilde være rigtigt at drage 480 000 Kr., som svarer til Værdien af de gamle Materialer o. s. v., som indvindes. Men dette Beløb er, som jeg nævnede, meget usikkert, og jeg har anset det for rigtigere ikke at anbringe Tallet i selve Lovforslaget; det vil efterhaanden som det bliver nødvendigt, fremkomme igennem Bevillingerne paa Finansloven.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Jensen Grimshøj. I selve Lovforslaget er der, saaledes som den højtærede Minister nu nys sagde, ikke opgivet noget om Bekostningen; det finder vi derimod i et Bilag, der ledsager Lovforslaget. Hvor stor Bekostningen vil blive, kan ikke siges, da ingen ved, hvilke Priser der vil være i det Tidsrum, der medgaar til Udførelsen af dette Arbejde; men at det bliver en meget betydelig Sum, er givet. De 5 330 000 Kr. minus det, som de gamle Materialer kan regnes til, og Tilskuddet fra Hads Nings Herreds Jernbane, tilsammen 1/2 Mill. Kr., vil ikke slaa til, da der er regnet med Enhedspriser fra 1914. Men trods denne betydelige Udgift er Forslaget alligevel vedtaget enstemmig i det andet høje Ting, og i Folketingsudvalgets Betænkning hedder det, at der er fuld Enighed om, at Lovforslaget bør fremmes. Der maa altsaa være noget i dette Forslag, der forsoner med den store Udgift, og det er der ogsaa. Ved Sagens Behandling i det andet Ting har dette fundet adskillige Udtryk, saadanne som „Tilfredshed“ og „Glæde“, „mest ideelle“ og „tilfredsstillende Ordning“, „rationel Løsning“, „fortrinlig Ordning“, „rationel Ordning“ og flere, og det ikke fra en enkelt Side, men fra de forskellige Ordforerers Side. Det synes ogsaa mig, at det foreliggende Forslag om Personbanegaardens Ordning i det hele er overmaade tiltalende. Det er de lokale Forhold, der danner de naturlige Betingelser for den Plan, som den højtærede Minister nu ganske kort skitserede, saaledes at Ventesele og Restaurationer m. m. kommer til at ligge over Perronerne med Trappe imellem Perronerne og Ventesalene, og naar Planen gennemføres med denne Opfyldning paa den lave Plads foran Banegaarden, vil Adgangen til Banegaarden blive ganske udmærket.

Planen er altsaa tiltalende i sin Helhed, og jeg vil gerne være med til at give den en velvillig Behandling, men det er jo en stor Sag, som der kan være Anledning til at se nærmere paa i et Udvalg og overveje forskellige Enkeltheder. Der kan navnlig ogsaa være Anledning til at overveje Udgiften og sammenligne Planen med den, som vi tidligere har haft her i 1916. Thi Udgifterne betyder naturligvis noget. Naar den højtærede Minister mener at have er-